

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **V. K. N.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem nám.
28. října 1898/9, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7
o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26. 11. 2020 č. j. OAM-475/ZA-ZA12-HA10-2020, o
udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 26. 11. 2020 č. j. OAM-475/ZA-ZA12-HA10-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky zastavilo řízení ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění

pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) z důvodu nepřipustnosti této žádosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že nynější žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany je již v pořadí druhou. V průběhu správního řízení o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany označil jako její důvody legalizaci svého dalšího pobytu v České republice, ekonomickou nouzi a obavu z důvodu nezaplaceného dluhu. V rámci nynějšího řízení ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl skutečnosti spočívající v problémech s vietnamskou policií a v nedemokratickém režimu ve Vietnamu, které žalovaný vyhodnotil jako skutečnosti, jež mohl žalobce uplatnit v rámci prvního správního řízení ve věci mezinárodní ochrany. Důvod spočívající v tom, že jej manželka označila vietnamské policii jako věřící osobu, která ji přivedla k víře, označil žalovaný jako účelově a spekulativně použitý.

2. Žalobce ve včas podané žalobě popíral, že by nově uváděné skutečnosti mohl a měl sdělit v rámci řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. O těchto skutečnostech se dozvěděl až telefonicky v září 2019, tedy až po podání první žádosti, resp. až po dokončení správního řízení o této žádosti. Žalobce nesouhlasí s tím, že žalovaný označil jako tvrzení spekulativně a účelově použité. Uvedl sice, že více než problémů s orgány veřejné moci Vietnamu kvůli jeho domnělé příslušnosti k náboženské skupině, se více obává problémů s policií kvůli svému telefonickému vyjádření na adresu policie, což ovšem neznamená, že by obě obavy nebyly reálné. Domnívá se, že pokud by žalovaný řízení nezastavil, měla by mu být mezinárodní ochrana udělena. Vinou svojí manželky, která vietnamským orgánům sdělila, že vyznává náboženství, jehož vyznavači jsou vietnamskými orgány veřejné moci perzekuováni či dokonce, že ji k tomuto náboženství žalobce přivedl, se stal osobou, které hrozí stejné pronásledování jako osobám, které toto náboženství skutečně vyznávají. V této souvislosti odkázal žalobce na zprávu United States Commission on International Religious Freedom pro rok 2020 svědčící o tom, že vietnamské orgány veřejné moci neuznávají neregistrované náboženské organizace a zároveň registrování nových buďto odmítají, či fakticky znemožňují. Kromě jiného se žalobce nespokojil v telefonickém hovoru s konáním vietnamské policie, což by rovněž vedlo k jeho pronásledování, přičemž není reálné, aby v zemi původu využil ochrany veřejné moci. Z uvedených důvodů se domáhal, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby žalobce jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí ze dne 26. 11. 2020 č. j. OAM-475/ZA-ZA12-HA10-2020 a z připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 26. 7. 2020. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti dne 3. 8. 2020 uvedl mimo jiné, že je bez náboženského přesvědčení, že nikdy nebyl členem žádné politické strany či jiné organizace a o politické dění se nezajímá. Naposledy do České republiky přicestoval letecky přes Katar do Prahy 16. 3. 2018. O udělení mezinárodní ochrany žádá ze stejných důvodů, jaké uváděl v rámci předchozího azylového řízení.

Odmítá se do Vietnamu vrátit kvůli tomu, že je tam veden v policejních spisech a mohl by být obviněn z protirežimní činnosti kvůli manželce, která přes zákazy navštěvuje kostel. V roce 2019 byla pozvána na lidový výbor k podání vysvětlení a tam sdělila, že k této víře ji přivedl manžel, tedy žalobce pobývající v České republice. Manželka ho informovala o tom, že si ho policie zapsala do policejního záznamu a že pokud se do Vietnamu vrátí, bude se muset dostavit k výsledku. Vyznává Boží náboženství, které je ve Vietnamu nové a zakázané. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že dne 23. 9. 2020 byl s žalobcem proveden pohovor k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Při něm žalobce uvedl, že přicestoval do České republiky za prací v roce 2007 na základě pracovního víza. V době jeho pobytu v České republice měla jeho manželka vztah s jiným mužem a v průběhu jedné návštěvy ve Vietnamu se s ní hádal i s vietnamskou policií, která byla u této hádky přítomna. Žalobce se obává návratu, neboť ve Vietnamu již nikoho nemá a kvůli hádce s policií se tam obává vrátit. V průběhu této hádky totiž nadával své manželce, členům obecní policie a na režim. Po připomenutí správního orgánu, že v rámci podání údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 3. 8. 2020 uváděl zcela jiný důvod, žalobce sdělil, že hlavním důvodem je hádka s manželkou, kdy nadával i členům městské policie. K dalším dotazům sdělil, že během svých pobytů ve Vietnamu neměl nikdy žádné problémy s tamějšími státními orgány a v roce 2018 rovněž neměl žádné problémy s vycestováním. Dále při pohovoru uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá z důvodu absence bydlení ve Vietnamu a z důvodu hádky s manželkou a policií, když s nimi telefonoval. K telefonickým hádkám došlo po jeho návratu z Vietnamu do České republiky, tj. počátkem roku 2018. Tehdy mu vietnamská policie volala na mobilní telefon. Obavu z návratu do Vietnamu má rovněž proto, že jeho manželka jako věřící uvedla vietnamské policii, že také on je věřící, přičemž žalobce nic bližšího o této víře neví. O tom, že je věřící, mu jeho manželka sdělila telefonicky v září 2019. V září 2019 byla jeho manželka předvolána na lidový výbor k podání vysvětlení a tam měla policii sdělit, že žalobce ji přivedl k víře. Žalobce při pohovoru potvrdil, že od pravomocně ukončeného řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu do dne podání nové žádosti pobýval na území České republiky nelegálně, po ukončení předcházejícího řízení o udělení mezinárodní ochrany do Vietnamu nevycestoval proto, že tam nemá kde bydlet a že s ním bylo dne 30. 7. 2020 zahájeno správní řízení ve věci jeho správního vyhoštění. Závěrem pohovoru uvedl, že skrz udání manželky mít problémy nebude; problémy tam bude mít jenom kvůli telefonického hovoru, kdy mu volala vietnamská policie skrze majetku ve Vietnamu a žalobce jim nadával. Správní spis dále obsahuje dokumentaci o řízení ve věci předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 11. 1. 2019 a o které žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 20. 2. 2019 tak, že mu žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Z dokumentace je zjevné, že tuto žádost podal žalobce z důvodu legalizace svého pobytu na území České republiky, protože pozbyl pobytové oprávnění a hodlá nadále v České republice zůstat. Uvedl tehdy dále ekonomickou nouzi ve Vietnamu a obavu z důvodu nesplaceného dluhu. Součástí správního spisu jsou i údaje o zemi původu žalobce, a to Informace Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 1. 9. 2020 o bezpečnostní a politické situaci ve Vietnamu, Zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM), údaje o Vietnamu 2019 a Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA ze dne 10. 6. 2020 o svobodě vyznání ve Vietnamu za rok 2019.

6. Podle ust. § 10 odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní je nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.

7. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
8. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
9. Zásadní žalobní námitkou uplatněnou v žalobě žalobce v této právní věci bylo to, že jeho nynější žádost o mezinárodní ochranu podanou dne 26. 7. 2020 neměl žalovaný posoudit podle shora citovaného ust. § 11a odst. 1 písm. e) zákona o azylu jako nepřipustnou a v důsledku toho řízení o této žádosti zastaví podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona. Žalobce tvrdil, že není pravdou, že by nové skutečnosti mu mohly být známy již při podání první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. O těchto skutečnostech se mohl dozvědět až při telefonickém hovoru v září 2019, tedy až po podání první žádosti, ba dokonce až po skončení řízení o této žádosti. V nynějším řízení vyslovil žalobce své obavy z možných problémů s vietnamskou policií z důvodu hádek jak při osobním styku s příslušníky městské policie ve Vietnamu, tak i při telefonických hovorech, kdy se již nacházel na území České republiky a kdy měl vyjádřit svou nespokojenost s vietnamským režimem. Tento údaj žalobce v rámci předchozího řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu neuváděl, nicméně v průběhu pohovoru k důvodům nynější žádosti uvedl, že jeho hádky s manželkou se uskutečnily v období, kdy pobýval ve Vietnamu od února 2017 do ledna roku 2018 a po návratu do České republiky následovaly hádky s manželkou uskutečněné telefonicky, u kterých byla přítomna policie, kdy žalobce nadával nejen manželce, ale i přítomným členům obecní policie a režimu. Na otázku, kdy se tato hádka uskutečnila, odpověděl, že se do České republiky vrátil začátkem roku 2018 a že tehdy ty hádky začaly. Dodal, že tehdy mu volala vietnamská policie na mobil. Pakliže první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 11. 1. 2019, nepochybně měl možnost tyto obavy z policie v případě nuceného návratu do Vietnamu uvést, což ovšem neučinil a nemůže se tak jednat o nově uváděnou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. a) zákona o azylu.
10. Jako další důvod, pro který se žalobce domníval, že mu náleží mezinárodní ochrana, uvedl, že jeho manželka sdělila vietnamským státním orgánům, že vyznává náboženství, jehož vyznavači jsou vietnamskými orgány veřejné moci perzekuováni a že dokonce těmto orgánům sdělila, že ji k tomuto náboženství přivedl. Tím se žalobce stal osobou, které hrozí stejné pronásledování, jako osobám, které je skutečně vyznávají. S ohledem na skutečnosti, které vyplynuly z obsahu správního spisu, hodnotí toto tvrzení žalobce ve shodě s žalovaným krajský soud jako spekulativní a účelové. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 3. 8. 2020 totiž žalobce uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu ze stejných důvodů jako v předchozím řízení a že by jenom chtěl dodat, že jeho manželka, která chodí do kostela, byla pozvána na lidový výbor k podání vysvětlení. Tam se jí ptali, kdo jí doporučuje chodit do kostela a ona řekla, že její manžel z Česka. Proto se bojí v případě návratu do Vietnamu, že by mohl být obviněn z protirežimní činnosti a zadržen, neboť je tam veden v policejních spisech. Při podrobně provedeném pohovoru

k důvodům žádosti o mezinárodní ochranu dne 23. 9. 2020 se o tomto problému žalobce nijak nezmínil, na opakované dotazy odpověděl, že žádost podal proto, že nemá ve Vietnamu kde bydlet a dále proto, že se hádal s manželkou a s policií po telefonu. Teprve na dotaz, zda to znamená, že ve Vietnamu mu nehrozí žádné problémy z náboženských důvodů, odpověděl, že jeho manželka je věřící a že se tam bojí vrátit, protože řekla na policii, že je také věřící. K dalším dotazům v tomto směru uvedl, že mu jeho manželka sdělila, že je věřící tehdy, když byla u ní doma policie ve Vietnamu a kdy mu tehdy volala, což bylo v září 2019. Na dotaz, proč manželka sdělila policii, že jí vede k víře, odpověděl žalobce, že to neví. Skutečnost, že ho nahlásila na policii, mu sdělila v září 2019 a na následný dotaz, proč žalobce podal druhou žádost o mezinárodní ochranu až 26. 7. 2020, nebyl schopen odpovědět. Na dotaz, proč si myslí, že by měl mít problémy kvůli víře jeho manželky s vietnamskou policií, pokud jeho manželka s ním nezamýšlí dále sdílet společnou domácnost, žalobce odpověděl, že skrz udání manželky mít problémy nebude, problémy bude mít jen kvůli telefonickému hovoru, kdy mu volala vietnamská policie ohledně majetku ve Vietnamu a žalobce jim nadával. Závěrem pohovoru žalobce sdělil, že ve Vietnamu nemá kde bydlet, že má strach z vietnamské policie, protože se s ní hádal po telefonu a že ve Vietnamu není taková demokracie jako v České republice. S ohledem na výše uvedená tvrzení žalobce rozhodně nelze takto uváděnou „novou skutečnost“ v žádosti o mezinárodní ochranu považovat za skutečnost, která bez vlastního zavinění žalobce nemohla být předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení a která svědčí o možnosti pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, či o důvodu nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona. Krajský soud tedy uzavírá, že žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nepřijatelnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.

11. Ze shora uvedených důvodů proto krajský soud žalobu žalobce v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
12. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 26.03.2021

JUDr. Petr Indráček

[Zadejte text.]

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje